

**Presentació del cartell, la
pregonera i la ciutat convidada**

**DOSSIER DE PREMSA
17 de juliol de 2017**

**Ajuntament
de Barcelona**

La festa de la Mercè d'aquest any començarà el **divendres 22 de setembre** amb el Pregó que obre com cada any la celebració de la Festa Major de la ciutat, i finalitzaran el **dilluns 25 de setembre** amb el Piromusical.

La Mercè s'estén pels barris

Enguany la Mercè segueix espaiant-se per la ciutat per tal de fer arribar la festa a d'altres barris de la ciutat. I és que, cada any, la Festa Major de Barcelona referma la seva voluntat d'arribar al màxim de districtes de la ciutat, per acostar-la als barris i als veïns i les veïnes que hi viuen. Davant la bona acollida que va tenir l'estrena del Parc de la Trinitat durant la festa major de l'any passat, aquest any la Mercè inaugura nous espais festius; es tracta de **dos parcs més situats al Districte de Sant Martí i al Districte de Nou Barris, que s'incorporen aquest any a les celebracions**. D'una banda, el **Parc de Sant Martí** s'estrenarà com a espai de festa amb un programa pensat especialment per als infants i les seves famílies; i de l'altra, la **plaça Major de Nou Barris**, situada dins el Parc Central de Nou Barris, serà protagonista d'algunes de les propostes del programa.

Plaça Major de Nou Barris

Parc de Sant Martí

Marina Garcés, pregonera

L'encarregada de pronunciar el pregó al Saló de Cent de l'Ajuntament per obrir la Festa Major de la ciutat de Barcelona serà la filòsofa **Marina Garcés**.

Nascuda a Barcelona l'any 1973, Marina Garcés és filòsofa. Professora de filosofia a la Universitat de Saragossa, és autora del llibres *En las prisiones de lo posible* (2002), *Un mundo común* (2012), *Filosofía inacabada* (2015) i *Fora de classe* (2016). Des de 2002 impulsa, junt amb altres companys, el projecte de pensament crític i col·lectiu Espai en Blanc. El seu pensament és la declaració d'un compromís amb la vida com un problema comú. Per això desenvolupa la seva filosofia, dins i fora de les aules, com una àmplia experimentació amb les idees, l'aprenentatge i les formes d'intervenció en el món actual. Garcés defensa un concepte de la Filosofia que porta el pensament a tots els àmbits de la vida quotidiana i que, lluny de limitar-se a les aules i als acadèmics, estigui present en tot moment i a l'abast de qualsevol que ho desitgi. Així mateix, aposta per un pensament que consideri l'existència com un problema comú i la Filosofia com una eina de tothom i per a tothom.

Javier Mariscal signa el cartell de la Mercè 2017

El dissenyador i dibuixant Javier Mariscal signa el cartell de les festes de la Mercè en l'any en què es commemora el vint-i-cinc aniversari dels Jocs Olímpics del 1992.

La Mercè d'enguany, està representada per un personatge femení nascut de la ment de Javier Mariscal. El que va ser el pare de Cobi, la mascota olímpica de 1992, torna a crear un símbol per a la ciutat, aquest cop un cartell de la Mercè que representa una noia de barri dotada d'uns atributs cent per cent barcelonins: des d'un pentinat amb el perfil del Tibidabo a un tatuatge amb la imatge de l'estàtua de Colom.

La Mercè imaginada per Mariscal porta un collaret que fa referència a la necessitat de reciclar i unes ulleres de sol que fan de plaques solars. I és que aquesta Mercè de barri no només al·ludeix a la descentralització de la Festa major de Barcelona, sinó que ens recorda també la necessitat imperativa de protegir el medi ambient i convida els ciutadans i les autoritats barcelonines a recolzar totes aquelles iniciatives que facin de Barcelona una ciutat sostenible.

La Mercè és una noia de barri

“Ja fa un parell d'anys que la Festa Major de Barcelona s'estén, més del que ho havia fet mai, pels barris de la ciutat. I si l'any passat ja va posar un peu al parc de la Trinitat,enguany hi torna i, no contenta d'haver convertit un nus de la Ronda en territori festiu, estén les seves conquestes al parc de Nou Barris i al de Sant Martí.

Sí, no hi ha dubte, la Mercè és una noia de barri... Ho ha vist ben clar un artista barceloní que, com tantíssims habitants de la ciutat, va néixer fora de Barcelona. Es diu Javier Mariscal, és un senyor que l'any 2050 farà cent anys i que, mentre espera aquest dia, mata el temps treballant o envoltat dels seus nets. Ni s'hauria imaginat a si mateix tal com es veu ara quan, acabada d'estrenar la dècada dels 70, va arribar a Barcelona per tal d'estudiar disseny a l'escola Elisava. S'hi va passar un parell d'anys perquè ell, de fet, el que volia era desclassar-se. I és que havia vingut de València, on era fill d'una família amb mitjans, però el que de veritat volia era viure en un lloc on no fos ni fill ni germà de ningú sinó només en Javier. Es va trobar en una ciutat més gran del que es pensava i on passaven més coses de les que havia imaginat, una ciutat que, com diu, "feia olor d'impremta" i on es coïen mil i un projectes editorials. No és estrany que de seguida estigués dibuixant, que formés part d'aquell mite del còmic underground que es deia *El Rollo Enmascarado* i que compartís pis amb Nazario i altra gent de mal viure que formava part de l'escena subterrània del moment. Hi ha qui es pensa que Mariscal va aparèixer com un bolet l'any 1992 amb el seu Cobi sota el braç, però ja feia molt de temps que treballava a la ciutat, s'havia fet un nom i havia fet encàrrecs al Japó, a Itàlia i a molts llocs més. De fet, el 1987 ja era un artista reconegut que havia signat un cartell de la Mercè. Avui es mira aquell cartell amb ulls crítics i, fent petar la llengua, el jutja massa trist i apagat, "sense els colors de Barcelona". "El dia que el vaig fer, estava de mala lluna", es justifica. D'aquí que enguany s'hagi tret l'espina amb un nou cartell, de colors mediterranis, que converteix la Mercè en noia de barri.

Perquè, vint-i-cinc anys després d'haver donat a llum una família de tinta formada pel Cobi, la Petra i alguns amics olímpics més, ara Javier Mariscal ens dibuixa una Mercè que, per la cara que fa, podria viure perfectament a Nou Barris. És una noia jove, guapa, dotada de la bellesa barcelonina que li confereixen un pentinat a la Tibidabo i una agulla de cabell en forma de torre de comunicacions. A les mans porta un mòbil, aquest element imprescindible per a qualsevol ésser humà del nostre temps, visqui a Los Angeles o al Senegal, segurament amb alguna app musical que li permet escoltar els artistes programats al BAM. Sí, la Mercè va a la moda i duu un tatuatge al braç amb el perfil de l'estàtua de Colom que és l'enveja de les seves conegudes. L'envolten nans i gegants, creuers carregats de turistes, noies que fan bronzo a la platja, nens i nenes que juguen al carrer com es feia abans i com es pot tornar a fer ara que hi ha més verd i més zones de vianants... I és que el fum dels cotxes (ho sap la Mercè i ho sap un Javier que sovint tira de bicicleta per anar a la feina) és tan dolent o més que el del tabac. Per això aquesta Mercè veïna de Nou Barris ho té clar: ens hem de posar les piles amb el reciclatge, d'aquí el collaret que porta; hem d'obtenir com sigui energia neta, d'aquí unes plaques solars convertides en ulleres de sol, i ens hem d'esforçar a tenir un transport públic de qualitat com aquest metro que li surt a la Mercè de sota l'orella... Aquest, i no cap altre, ens diu aquesta Mercè de barriada, és el futur de la ciutat: ser, un cop més, pionera i convertir-se en un referent en el camp de la sostenibilitat i també de la cultura, aquest conjunt de coneixements i pautes de comportament que ens fa millors i ens deslliura de la barbàrie.”

Text de Xavier Muniesa, redactor del programa de la Mercè, a partir d'una entrevista realitzada a Javier Mariscal

Reykjavík, ciutat convidada a la Mercè

El programa Ciutat Convidada a les festes de la Mercè pretén mostrar expressions artístiques contemporànies de ciutats amb les quals Barcelona manté o vol mantenir vincles singulars d'amistat i cooperació, i aporta un impacte singular en la programació de la Festa Major, impregnant la festa del perfil cultural de les ciutats que hi participen.

Barcelona i Reykjavík han forjat els seus perfils de la mà de la cultura i la creativitat. Són dues ciutats de la literatura UNESCO. Cal destacar el tarannà de la capital islandesa, especialment el seu compromís cívic per promoure la democràcia i la justícia social.

Reykjavík compta amb un panorama musical particularment creatiu. La música és un dels pilars de projecció d'Islàndia al món. Islàndia i Reykjavík compten amb un cultiu molt potent de gent jove creativa.

La programació de ciutat convidada s'ha treballat d'una manera específica atesa la mateixa singularitat de Reykjavík. A través del seu consolat a Barcelona, s'ha establert vincle amb persones d'origen islandès que viuen a la ciutat; als quals s'ha fet partícips de la programació.

A banda de la música, durant la Mercè es veuran propostes en què es combinen les noves tecnologies amb la natura i la geografia islandesa. En aquestes propostes hi han col·laborat artistes locals i artistes islandesos, per oferir-nos projectes nous, pensats expressament per a les festes de la Mercè.

Mercè Arts de Carrer (MAC Festival)

La capital d'un dels països més petits i més moderns del Nord d'Europa omple el Mercè Arts de Carrer (MAC Festival) amb un talent que s'expressa especialment en el món de la música, però que també abasta les creacions audiovisuals, la dansa o la pirotècnia.

- **Halldor Mar (Reykjavík)**

El músic Halldor Mar va néixer a Reykjavík, però un dia va viatjar a Barcelona per perfeccionar els seus coneixements de guitarra i es va enamorar de Catalunya. No només s'ha quedat a viure a la capital catalana, sinó que aquest cantautor que beu del pop i el rock es va convertir en un apassionat de la Nova Cançó i va enregistrar un disc en anglès adaptant temes que van del *País petit* de Lluís Llach a *Al vent* de Raimon o fins i tot *Noia de porcellana* de Pau Riba. Sempre és un plaer escoltar-lo donar una vida nova a cançons que, per als barcelonins i barcelonines, són la banda sonora de tota una vida.

- **Ingvar Björn i Sigtryggur Baldursson (Reykjavík): *Terra Forma***

Al parc de la Ciutadella s'hi podrà veure un volcà gegantí, emmarcat a la font de la Cascada. Es tracta de *Terra Forma*, una mostra del talent de l'artista **Ingvar Björn**; un espectacle de projeccions absolutament tel·lúric amb una banda sonora original del percussionista islandès **Sigtryggur Baldursson** que interpretarà el col·lectiu de percussió **Brincadeira**, un dels grups de percussió més coneguts de la ciutat nascuts, precisament, en aquest parc. Baldursson és un percussionista amb una extraordinària reputació ja que no només va ser integrant de la coneguda banda islandesa The Sugarcubes, sinó que també ha creat la banda sonora per a uns quants films, ha fet d'actor en un film de Chris Cunningham (*Monkey Drummer*, 2000) i ha produït una sèrie de televisió sobre l'escena musical islandesa.

- **Milkywhale (Reykjavík)**

El recinte de la Ciutadella posarà durant les festes posarà l'accent en la dansa. Hi haurà tallers i oportunitats per ballar arreu del parc. La cantant, coreògrafa i intèrpret **Melkorka Sigríður Magnúsdóttir** i el músic **Árni Rúnar Hlööversson** presenten un projecte de pop electrònic capaç d'esborrar les fronteres entre la representació i el concert amb unes propostes on l'impacte audiovisual d'una gran pantalla situada rere l'artista és tan important com la participació del públic. Entre el concert i la funció, l'objectiu de Milkywhale serà sens dubte fer ballar al públic assistent.

- **Cúpula a la Ciutadella: projecció immersiva**

El mateix parc també serà l'espai on s'hi podran descobrir més mostres de les meravelles naturals que amaga Islàndia dins la cúpula instal·lada un any més al peu de la Cascada. Allà, l'estudi barceloní de creacions audiovisuals, Eyesberg, proposa un film singular, un viatge a Islàndia que comença en els gens dels islandesos i acaba en uns paisatges espectaculars que tallaran l'alè al públic que s'hi endinsi a través d'aquesta experiència immersiva; la delicada bellesa de fenòmens atmosfèrics com les aurores boreals, però també la força i fins i tot la violència que assoleix la natura en aquest país de foc i de gel. Amb el suport d'Amgen.

- **Sigga Sofia al Festival Pirotècnic de la Barceloneta**

Islàndia és plena de glaceres, però també és terra de foc i volcans, i d'aquí que alguns artistes de Reykjavík no només es dediquin a la dansa contemporània i el circ, com fa **Sigga Soffia** sinó que, a més, apliquin els seus coneixements, en aquest cas coreogràfics, al món de la pirotècnica. La Mercè es deixarà captivar per aquest espectacle coreogràfic de llum i foc que es podrà veure dins el Festival Pirotècnic Internacional de la platja de la Barceloneta.

- Islàndia al CCCB

Una de les millors maneres de conèixer un país és a través dels seus cineastes. Amb aquesta idea el CCCB proposa un petit cicle de cinema islandès, en versió original i subtítulat en castellà, que es podrà veure al vestíbul de l'edifici.

Ransacked, un film del 2016 de Pétur Einarsson sobre els efectes a Islàndia del col·lapse financer de l'any 2008 i sobre com els fons d'inversió en van voler treure profit. La història se centra en una família disposada a lluitar. Curiosament, el director va treballar al sector bancari fins al 2006 així que sap de què parla.

Of Horses and men, una pel·lícula signada el 2013 per Benedikt Erlingsson que va guanyar un premi al millor director novell al festival de Sant Sebastià d'aquell any i que parla sobre la natura islandesa i, en especial, sobre la relació entre els cavalls i els humans.

Backyard, una pel·lícula d'Árni Sveinsson en la qual un jove decideix muntar una actuació al pati de casa seva que aplegui el bo i millor de l'escena musical islandesa l'estiu del 2009. Amb Múm, FM Belfast, Hjaltalin i Sin Fang Bous, entre altres grups.

Bokeh ens explica l'experiència d'una parella de nord-americans que fa una escapada a Islàndia i, en llevar-se un matí, descobreix que tothom ha desaparegut del planeta tret d'ells. Geoffrey Orthwein i Andrew Sullivan són els directors d'un drama de ciència-ficció que es veu per primera vegada a l'Estat. La Mercè, d'estrena!

També al CCCB, i coincidint amb la Mercè, es pot veure l'exposició **Björk Digital**, una exposició immersiva de realitat virtual que ens permet viure en primera persona una experiència sensorial, gairebé teatral, de connexió amb la icònica artista islandesa. La mostra, comissariada per la mateixa Björk, ens endinsa en el seu particular univers creatiu i presenta els treballs digitals i de vídeo fruit de la seva col·laboració amb alguns dels millors programadors i artistes visuals del món. **Björk Digital**, que arriba al CCCB després del seu pas per Tòquio, Sidney, Mont-real, Reykjavík, Londres i Los Angeles.

<http://www.cccb.org/ca/connecta/premsa/bjork-digital/226711>

Reykjavík al BAM i Mercè Música

- Les vuit propostes musicals procedents de Reykjavík que formaran part del BAM són JFDR, Kiasmos, Samaris, Reykjavíkurdætur, Emmsjé Gauti, Ólöf Arnalds, Glowie i Grísalappalísa, provinents de la capital d'un dels països més petits i més moderns del nord d'Europa i amb gran potencial creatiu i emergent.
- Mercè Música per la seva banda comptarà amb una proposta molt representativa com és la mezzosoprano islandesa Guðrún Ólafsdóttir acompanyada de l'OBC. Així Islàndia i Catalunya es donen la mà en aquest concert al parc de Nou Barris.
- Del 22 al 25 de setembre BAM i Mercè Música ompliran la ciutat de música un any més.

El **BAM**, **Barcelona Acció Musical** i **Mercè Música** donen a conèixer els grups procedents de la ciutat convidada de La Mercè d'enguany: **Reykjavík**. El BAM i Mercè Música són cites imprescindibles per als amants de la música de la ciutat, que tindrà lloc en diferents espais de Barcelona entre el **22 i el 25 de setembre**.

Reykjavík és una de les ciutats més avançades de tot Europa amb una escena musical increïblement activa i diversa. Les seves propostes emergents i internacionals van en consonància amb l'esperit del **festival BAM** que aquest any arriba a la **25ena edició**. Seran vuit propostes provinents de la capital d'Islàndia encapçalats pel duet de techno **Kiasmos** format pel conegut Ólafur Arnalds juntament amb Janus Rasmussen; els sons electrònics dels **Samaris**; la formació femenina **Reykjavíkurdætur**; el rap amb rhythm'n'blues **Emmsjé Gauti**, la multi-instrumentista **JFDR**; el pop cantat en anglès de **Glowie**; la veu i el violí de l'artista indie **Ólöf Arnalds** i finalment la singular proposta de **Grisalappalísa**.

En un registre ben diferent, **Mercè Música** acull enguany al parc de Nou Barris un seguit de concerts de música simfònica. Hi destaca la mezzosoprano islandesa **Guðrún Ólafsdóttir** amb unes qualitats vocals excepcionals i posseïdora d'un color de veu captivador. L'artista acompanyada de l'**Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC)**, emprendreà un viatge musical en direcció al nord d'Europa amb obres de diversos compositors, entre els quals també n'hi ha d'islandesos.

- Grups procedents de Reykjavík – BAM 2017

Emmsjé Gauti

Un veterà pel que fa al hip-hop islandès, aquest MC feia catorze anys que rondava, quan el 2010 va editar el seu debut en solitari, *Bara ég*, en islandès 'Només jo'. Però la popularitat d'Emmsjé Gauti es deu també al fet que, picant l'ullet al R&B, els seus quatre discos li han permès arribar a un públic massiu a través de la ràdio i de l'*streaming*.

Reykjavíkurdætur

Es fan dir les filles de Reykjavík i són un col·lectiu hip-hop femení sorgit per corregir la clamorosa absència de veus de dona en l'escena rap islandesa. Formades el 2013 arran de l'èxit d'una vetllada *open mic* que convocava raperes, aquesta *crew* de més d'una dotzena d'MC no ho ha tingut fàcil per fer-se un lloc en una escena dominada pels homes. Però aquest grup de raperes tenien coses a dir, i amb els seus versos han bramat clams feministes, han denunciat la violència de gènere i han celebrat les seves vagines, entre altres temes de vital importància.

JFDR

JFDR és el projecte en solitari de Jófríður Ákadóttir, veu dels islandesos Samaris. Un talent precoç, la carrera musical de Jófríður va començar el 2009, quan tenia 14 anys, com a compositora, veu i guitarra de Pascal Pinon. I, tot i que tant Samaris —també al BAM 2017— com Pascal Pinon continuen en actiu, aquesta prolífica veu que va obsessionar Björk necessitava un projecte 100 % personal. *Brazil* (2017), el seu LP de debut en solitari, conserva l'intimisme elegant de les seves altres empreses: delicats paisatges minimalistes en què les paraules de Jófríður regnen entre textures electròniques i guitarres cíclicues.

Glowie

El seu senzill de debut *No more*, va ser la cançó més escoltada a Islàndia el 2015, cosa que no està gens malament com a carta de presentació per a una jove cantant —aquest any ha fet els 20— que ho té tot per triomfar a gran escala internacionalment. Fins i tot compta amb un equip de productors al darrere, els seus descobridors, el trio StopWaitGo, els nous reis Mides islandesos del pop de radiofórmula. Després de *No more* van venir el caramellet R&B *downtempo Party* (2015) i *No lie* (2016).

Grísalappalísa

Septet format per músics bregats en l'escena rock islandesa (sorgits de grups com Jakobínarína, Oyama i The Heavy Experience) al servei de lletres en la seva llengua materna que volen entroncar amb la tradició literària d'Islàndia. Les seves influències van del krautrock i el punk al pop postpunk excèntric. Al BAM portaran el seu àlbum de debut, *Ali* (2013), que defineixen com un disc conceptual.

Kiasmos

Al capdavant dels (mal) anomenats neoclàssics, pianistes de formació clàssica que nodreixen les seves composicions de música contemporània amb música electrònica, l'islandès Ólafur Arnalds —BAFTA per la banda sonora de la sèrie *Broadchurch*— al costat de Janus Rasmussen, del conjunt electropop *Bloodgroup*, són *Kiasmos*. Arnalds porta amb *Kiasmos* el seu piano a la pista de ball, amb una proposta d'esperit clubber i ànima minimalista. El 2014 van publicar un LP de debut homònim, seguit per l'EP *Swept* (2015), i tenen previst tancar-se a treballar en el que serà la seva continuació.

Samaris

Eren uns adolescents quan Jófríður Ákadóttir, àlies JFDR (veu), Áslaug Rún Magnúsdóttir (clarinet) i Þórður Kári Steinþórsson (electrònica) van formar Samaris el 2011. Des d'aleshores s'han convertit en un dels grups islandesos amb més projecció internacional, tot i donar-se a conèixer amb un disc homònim en què la seva electrònica glacial i fantasmagòrica encesa amb beats percussius s'acompanyava de lletres extretes de poemes del segle XIX en islandès. La seva última referència, amb què tornaran a Barcelona, però, és *Black Lights* (2016), el seu tercer LP i el primer amb totes les lletres en anglès, cosa que no ha afectat el poder evocador de la seva música.

Ólöf Arnalds

Cantautora i multiinstrumentalista, Ólöf Arnalds té formació clàssica al violí i la viola, i va aprendre a tocar la guitarra i el charango de manera autodidacta. Però és la seva veu, un so que sembla gairebé sobrenatural, allò que crida més l'atenció en les seves cançons: una altra compatriota il·lustre, en aquest cas Björk —amb qui ha col·laborat—, va definir la seva veu a mig camí entre la d'un infant i la d'una anciana. Des del 2007 ha publicat quatre LP, l'últim dels quals és *Palme* (2014).

- La influència islandesa també a Mercè Música

OBC (Barcelona / simfònica) + Guðrún Ólfsdóttir (Reykjavík / mezzosoprano)

L'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya s'afegeix un any més a la festa de La Mercè, dirigida pel director titular, Kazushi Ono. Enguany, la formació simfònica convida a actuar amb ella a la mezzosoprano islandesa Guðrún Ólfsdóttir que fa temps que s'ha instal·lat a Madrid però que no oblidia les seves arrels. A més de peces com l'obertura de *Guillem Tell*, de Rossini; un fragment del *Carnaval romà* de Berlioz o fragments ben coneguts de Bizet, també s'interpretaran obres d'autors nòrdics com el noruec Edvard Grieg, del qual sonarà la commovedora *Cançó de Solveig*, de Peer Gynt.

Institut de Cultura de Barcelona
Oficina de premsa
La Rambla, 99, 08002 Barcelona
Tel 93 316 10 69
premsaicub@bcn.cat

Imatges i dossier per a premsa disponibles a l'enllaç
<https://eicub.net/?grup=Merçèpremsa2017>

Imatges i nota de premsa de l'avanç del BAM i MERCÈ MÚSICA disponibles a:
http://www.eicub.net/?grup=BAM_MERCEMUSICA&action=list&dir=Li93b3JrZ3JvdXBzL0JBTV9NRVJDRU1VU0IDQS9maWxlcy8=